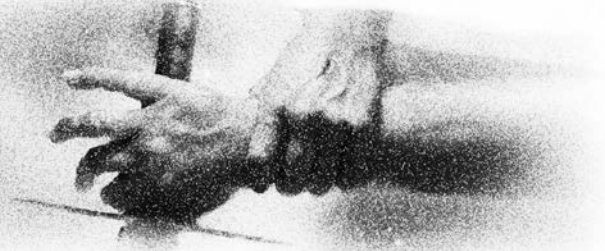

GNIEW BOŻEJ MIŁOŚCI

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 25 stycznia

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Ps 78,1-72; Jon 4,1-4; Mt 10,8; 21,12-13; Jr 51,24-25; Rz 12,17-21.

TEKST PAMIĘCIOWY: „On jednak, będąc miłosierny, odpuszczał im winę i nie wytracił. Często powściągał swój gniew i nie zapłonął całą gwałtownością swoją” (Ps 78,38).

Choć łatwo jest radować się Bożym współczuciem, to jednak wielu ludzi odczuwa niepokój na wieść o Bożym gniewie. Ludzie ci zakładają, że skoro Bóg jest miłością, więc nigdy nie powinien okazywać gniewu. Jednak to założenie jest błędne. Gniew Boga wynika bezpośrednio z Jego miłości.

Niektórzy twierdzą, że Bóg *Starego Testamentu* jest Bogiem gniewu, a Bóg *Nowego Testamentu* — Bogiem miłości. Ale Bóg jest jeden i ten sam w obu tych częściach *Pisma Świętego*. Bóg, który jest miłością, pała gniewem przeciwko złu, i dzieje się tak dlatego, że jest miłością. Jezus przejawiał wyraźny gniew z powodu zła, a *Nowy Testament* uczy raz po raz, że gniew Boży jest sprawiedliwy i stosowny.

Gniew Boga jest zawsze sprawiedliwą i pełną miłości reakcją na zło i niesprawiedliwość. Jest sprawiedliwą zapalczywością motywowaną doskonałą dobrocią i miłością, mającą na celu najwyższe dobro całego stworzenia. Gniew Boży jest więc stosowną odpowiedzią miłości na zło i niesprawiedliwość. Tak więc zło wywołuje silne emocje Boga — pozytywne wobec ofiar zła, a negatywne wobec sprawców zła. Gniew Boży jest więc wyrazem Bożej miłości.

Bóg objawiony w *Biblii* miłuje sprawiedliwość i nienawidzi zła. Grzech i zło wywołują zatem Jego gniew, co jest korzystne dla uciskanych i prześladowanych, i to nawet w przypadku, gdy zło czynione przez człowieka zwraca się wyłącznie przeciwko niemu samemu. Bóg nienawidzi zła, gdyż zło zawsze rani Jego stworzenia, choćby samych sprawców zła. W *Biblii* Bóg raz po raz jest przedstawiany jako prowokowany do gniewu w ramach tego, co bibliści nazywają cyklem buntu. Cykl ten przebiega następująco:

- Ludzie buntują się przeciwko Bogu i czynią zło, w tym czasami straszne rzeczy, takie jak składanie dzieci w ofierze i inne praktyki obrzydliwe w oczach Boga.
- Bóg pozostawia ludzi samym sobie zgodnie z ich życzeniem.
- Ludzie są uciskani przez wrogów.
- Ludzie wołają do Boga o ratunek.
- Bóg łaskawie ratuje swój lud.
- Ludzie znowu buntują się przeciwko Bogu, czasami nawet bardziej niż przedtem.

W tym cyklu rażącego zła i niewierności Bóg raz po raz spotyka się z ludzką nielojalnością, ale okazuje wierność, cierpliwość, wytrwałość, zdumiewającą łaskę i niepojęte współczucie.

Przeczytaj Ps 78,1-72. Co psalm ten mówi o reakcji Boga na powtarzające się bunty Jego ludu?

.....

.....

Według *Biblii* miłość i sprawiedliwość są ze sobą nierozzerwalnie powiązane. Gniew Boga jest właściwą reakcją miłości na zło, gdyż zło zawsze krzywdzi kogoś, kogo Bóg miłuje. Nie istnieje ani jeden przykład w *Piśmie Świętym*, by Bóg popadł w gniew bez słusznego powodu.

Gdy lud Boży raz po raz odwracał się od Boga i odchodził od Niego, to na przestrzeni wieków Bóg stale okazywał miłosierdzie ponad rozsądne oczekiwania (zob. Ne 9,7-33), objawiając w ten sposób niepojętą głębię swojej cierplivej litości i miłości. Jak czytamy w Ps 78,38, Bóg, „będąc miłosierny, odpuszczał im winę i nie wytracił. Często powściągał swój gniew i nie zapłonął całą gwałtownością swoją”.

Z pewnością nieraz odczuwałeś gniew z powodu zła, które jedni ludzie czynili innym ludziom. Jak ta emocja pomaga ci lepiej zrozumieć gniew Boga wobec zła?

.....

.....

Bóg gniewa się z powodu zła, gdyż jest On miłością. Jest tak współczujący i łaskawy, iż pewien biblijny prorok zarzucał Mu, że jest zbyt miłosierny!

Przypomnij sobie historię Jonasza i zastanów się nad jego reakcją na miłosierne przebaczenie okazane przez Boga mieszkańcom Niniwy (zob. Jon 4,1-4). Co mówi nam to o Jonaszu i o Bogu? (Zob. także Mt 10,8).

Reakcja Jonasza na miłosierdzie Boga jest wymowna co najmniej z dwóch powodów. Po pierwsze świadczy o zatwardziałości Jonasza. Nienawidził on Asyryjczyków tak bardzo za to, co zrobili Izraelitom, iż nie chciał, by Bóg okazał łaskę mieszkańcom Niniwy.

Jest to cenna lekcja dla nas. Musimy się wystrzegać podobnej postawy, chociaż może się ona wydawać uzasadniona i zrozumiała. Ze wszystkich ludzi to właśnie ci, którzy wiedzą, że otrzymali łaskę Bożą, powinni rozumieć, jak niezasłużona jest to łaska, i dostrzegać obowiązek przekazywania tej łaski innym.

Po drugie reakcja Jonasza świadczy o tym, jak istotną rolę ogrywają współczucie i łaska Boga jako elementy Jego charakteru. Jonasz był tak pewny miłosierdzia Boga — jako że Bóg jest „łaskawym i miłosiernym, cierpliwym i pełnym łaski” (Jon 4,2) — iż wiedział, że Pan zaniecha sądu przeciwko Niniwie. Bóg postępuje sprawiedliwie i miłosiernie ze wszystkimi ludźmi, niezależnie od narodowości i miejsca zamieszkania.

Hebrajskie wyrażenie przetłumaczone jako *cierpliwy* (BW) czy *daleki od gniewu* (BI) znaczy dosłownie: *długi nos*. Ten hebrajski idiom kojarzy gniew metaforycznie z nosem, a długość nosa symbolicznie odpowiada cierpliwości — jak długo ktoś jest w stanie wytrzymać, by nie wpaść w gniew.

Nawiązania do Boga jako mającego *długi nos* oznaczają zatem, że Bóg nie jest skory do gniewu, ale jest bardzo cierpliwy. Ludziom wystarczy chwila, by wpaść w gniew, ale Bóg jest cierpliwy i łaskawy nad miarę, okazując łaskę obficie, choć nie usprawiedliwia grzechu ani nie przymyka nań oczu. Bóg sam dokonał zadośćuczynienia za grzech i zło na krzyżu, tak więc może być jednocześnie sprawiedliwym i usprawiedliwiającym dla tych, którzy wierzą w Niego (zob. Rz 3,25-26).

Czy zdarzyło ci się odmówić miłosierdzia i łaskawości komuś, kto cię skrzywdził? Jak możesz lepiej pamiętać o tym, co Bóg uczynił dla ciebie, aby być bardziej łaskawym dla bliźnich w odpowiedzi na obfitą łaskę Boga okazaną tobie? Jak możemy okazywać miłosierdzie i łaskę, nie dając przyzwolenia na grzech ani nie tolerując przemocy i ucisku?

Choć istnieje wiele niewłaściwych form gniewu, to jednak *Biblia* uczy także o tym, iż istnieje *święte oburzenie*.

Wyobraź sobie, że matka widzi, jak na placu zabaw jakiś mężczyzna niespodziewanie atakuje jej trzyletnią córkę. Czy nie powinna odczuć gniewu? Oczywiście, że tak. Gniew jest właściwą reakcją miłości w takich okolicznościach. Ten przykład pomaga nam zrozumieć Boże *święte oburzenie*.

Przeczytaj Mt 21,12-13 i J 2,14-15. Co reakcja Jezusa na wykorzystywanie ludzi przybywających do świątyni mówi nam o gniewie Boga przeciwko złu?

.....

W takich przypadkach Jezus okazywał *boską żarliwość* — sprawiedliwy gniew na tych, którzy traktowali Bożą świątynię jak plac targowy, zamieniając ją w „jaskinię zbójców” (Mt 21,13), by wykorzystywać wdowy, sieroty i ubogich (por. J 2,16). Świątynia i sprawowana w niej służba, mające symbolizować łaskawe Boże przebaczenie i oczyszczenie oferowane grzesznikom, były wykorzystywane jako narzędzia oszustwa i wyzysku najsłabszych. Czyż Jezus nie powinien okazać gniewu z powodu takiej ohydnej praktyki?

Mk 10,13-14; 3,4-5 to kolejne przykłady sprawiedliwego gniewu Jezusa. Gdy rodzice przynosili małe dzieci do Jezusa, a „uczniowie gromili ich” (Mk 10,13), Jezus był bardzo niezadowolony — „oburzył się” (Mk 10,14). Powiedział uczniom: — „Pozwólcie dzieciom przychodzić do mnie” (Mk 10,14).

Innym razem, gdy faryzeusze zamierzali oskarżyć Jezusa o nieprzestrzeganie przykazania sobotniego, ponieważ zamierzał dokonać uzdrowienia w sobotę, Jezus zapytał:

— „Czy wolno w sabbat dobrze czynić, czy źle czynić, życie zachować czy zabić?” (Mk 3,4).

Gdy nie odpowiadali, „spojrzał na nich z gniewem, zasmucił się z powodu zatwardziałości ich serca” (Mk 3,5), a następnie uzdrowił człowieka z uschlą ręką. Gniew Chrystusa był związany z Jego smutkiem z powodu zatwardziałości ludzi. Był to sprawiedliwy gniew miłości, podobnie jak gniew przypisywany Bogu w *Starym Testamencie* jest sprawiedliwym gniewem miłości. Jak miłość mogłaby nie gniewać się na zło, zwłaszcza gdy zło krzywdzi tych, którzy są obiektem miłości?

Jak możemy zachować ostrożność, by nie usprawiedliwiać egoistycznego gniewu jako *świętego oburzenia*? Dlaczego tak łatwo nam to przychodzi i jak możemy się uchronić przed tą realną pułapką?

.....

W *Biblii* widzimy, jak Bóg raz po raz przejawia żarliwe uczucie miłosierdzia nad krzywdzonymi i uciskanymi oraz sprawiedliwy gniew przeciwko krzywdziicielom i ciemiężcom. Gdyby nie istniało zło, Bóg nie gniewałby się. Jego gniew przejawia się wyłącznie przeciwko temu, co krzywdzi Jego stworzenia.

Według *Lamentacji* Bóg „nieumyślnie trapi” (Lm 3,33 BW), dosłownie: „nie gnębi z serca swego” (BI). Nie znajduje przyjemności w wymierzaniu kary złoçzyncom, ale jednak miłość ostatecznie domaga się sprawiedliwości (zob. Lm 3,32-33).

Ta prawda znajduje potwierdzenie w tym, jak długo Bóg przebaczał swojemu ludowi i wielokrotnie oferował Izraelitom możliwość okazania skruchy i przyjęcia pojednania z Nim. Raz po raz przez proroków Bóg wzywał swych wyznawców do nawrócenia, ale ci, którzy byli Mu winni wierność, nie słuchali Go (zob. Jr 35,14-17; Ps 81,12-15).

Przeczytaj Ezd 5,12 i porównaj z Jr 51,24-25.44. Co wersety te mówią o karze, jaka spała mieszkańców Jerozolimy za pośrednictwem Babilończyków? (Zob. także 2 Krn 36,16).

.....

.....

Według 5. rozdziału *Księgi Ezdrasza*, gdy Izraelici uparcie i wielokrotnie prowokowali Boga do gniewu, On w końcu wycofał się i wydał „ich w ręce Chaldeczyka Nebukadnesara, króla Babilonu” (Ezd 5,12). Jednak Bóg uczynił to dopiero wtedy, gdy „nie było już ratunku” (2 Krn 36,16). Później jednak Bóg osądził Babilonię za zniszczenia spowodowane w Judei (zob. Jr 51,24-25.44; por. Za 1,15).

Wiele innych kar przedstawionych w *Piśmie Świętym* jako zesłanych przez Boga to przypadki, w których Bóg *wydaje* swój lud jego wrogom (zob. Sdz 2,13-14; Ps 106,41-42) zgodnie z decyzjami ludu, by porzucić Pana i służyć bogom innych narodów (zob. Sdz 10,6-16; Pwt 29,23-25). Boży gniew z powodu zła, gniew, który ostatecznie zostanie uwieńczony wykorzeniem wszelkiego zła raz na zawsze, wypływa z miłości do wszystkich i z pragnienia największego dobra dla wszechświata, którego istnienie jest stawką w wojnie z grzechem, buntem i złem.

Jak fakt, iż Bóg niechętnie dokonuje sądu nad kimkolwiek, wpływa na twoje zrozumienie Bożego gniewu? Skoro Bóg nie jest skory do gniewu, czy my także nie powinniśmy być bardziej cierpliwi i wyrozumiali dla swoich bliźnich? Jak możemy okazywać taką postawę, jednocześnie chroniąc ofiary zła i otaczając opieką pokrzywdzonych?

.....

.....

Choć gniew Boży jest *straszny*, to jednak nie jest w żadnym sensie niemoralny czy wyzuty z miłości. Przeciwnie, zarówno w *Starym Testamencie*, jak i *Nowym Testamencie* Bóg wyraża gniew z powodu zła, gdyż On jest miłością. Gniew Boży jest straszny z powodu złowrogiej natury zła, przeciwnej czystej dobroci i wspa- niałomyślności Boga.

Z natury rzeczy miłość jest istotą Boga, ale gniew nie. Gdyby nie było zła i niesprawiedliwości, nie byłoby także gniewu. Gdy Bóg ostatecznie usunie zło z wszech- świata, ustanie także przyczyna Jego gniewu. Gniew skończy się na zawsze, gdyż nigdy więcej nie pojawi się niesprawiedliwość ani zło. Cała wieczność będzie wypeł- niona dobrem i sprawiedliwością w doskonałej miłości i nierozwalnych więziach. Nigdy więcej nie pojawi się Boży gniew, gdyż nigdy więcej nie będzie potrzebny. To naprawdę wspaiała wiadomość!

Niektórzy obawiają się, że gniew Boży może zostać błędnie odczytany jako przyzwo- lenie na ludzką zemstę. Przeczytaj Pwt 32,35; Prz 20,22; 24,29; Rz 12,17-21; Hbr 10,30. Jak wersety te wykluczają dopuszczalność ludzkiej zemsty?

.....

.....

Zgodnie z *Pismem Świętym* Bóg ma prawo dokonywać sądu, a gdy to czyni, zawsze czyni to w doskonałej sprawiedliwości. Zarówno *Stary Testament*, jak i *Nowy Testa- ment* wyraźnie rezerwują pomstę jako należącą do Boga. Apostoł Paweł napisał w Rz 12,19: „Najmilsi! Nie mścijcie się sami, ale pozostawcie to gniewowi Bożemu, albowiem napisano: Pomsta do mnie należy, Ja odpłacę, mówi Pan” (por. Pwt 32,35).

Choć Bóg ostatecznie rozprawi się z niesprawiedliwością i złem, to jednak Chry- stus umożliwił ratunek wszystkim grzesznikom, którzy Mu zaufają. To Jezus „nas ocalił przed nadchodzącym gniewem Bożym” (1 Tes 1,10; por. Rz 5,8-9). Stało się to zgodnie z Bożym planem: „Gdyż Bóg nie przeznaczył nas na gniew, lecz na osią- gnięcie zbawienia przez Pana naszego Jezusa Chrystusa” (1 Tes 5,9). Gniew Boży nie został unieważniony, ale ci, którzy pokładają wiarę w Jezusie, zostaną uratowani przed gniewem właśnie przez Jezusa.

W jaki sposób pojednanie dokonane przez Chrystusa podkreśla sprawiedliwość Boga i jednocześnie ratuje nas przed słusznym gniewem Bożym? Jak świadomość tego, czego Jezus dokonał dla nas wbrew naszym niedociągnięciom, powinna czynić nas bardziej taska- wymi i wyrozumiałymi dla bliźnich?

.....

DO DALSZEGO STUDIUM

W kontekście kultu złotego cielca pod górą Synaj Ellen G. White napisała: „Izraelici byli winni zdrady, i to wobec Króla, który obdarzył ich dobrodziejstwami, i którego władzę sami dobrowolnie przyrzekli respektować. Aby rządy Boże mogły zostać utrzymane, zdrajcom należało wymierzyć sprawiedliwość. Jednak nawet i tu objawiło się miłosierdzie Boże. Bóg postąpił zgodnie ze swym prawem, ale dał wszystkim możliwość wolnego wyboru oraz okazję do opamiętania. Zginęli tylko ci, którzy uparcie trwali w buncie.

Konieczne było, by ten grzech został ukarany, aby okoliczne narody widziały w karze dowód niezadowolenia Bożego z powodu bałwochwalstwa. Mojżesz, który jako Boże narzędzie wymierzył sprawiedliwość winnym, musiał pozostawić opis publicznego protestu przeciwko ich przestępstwu. Gdy w przyszłości Izraelici sami będą potępiać bałwochwalstwo sąsiadujących z nimi plemion, ich wrogowie mogliby im zarzucać, że lud, który twierdzi, że Jahwe jest jego Bogiem, sam uczynił sobie cielca i oddawał mu cześć na Horebie. Wówczas, chociaż będą zmuszeni uznać, że jest to niechlubna prawda, będą mogli wskazać na straszny los przestępców jako dowód, że ich grzech nie został usankcjonowany ani usprawiedliwiony.

Miłość w stopniu nie mniejszym niż sprawiedliwość wymagała, by wyrok nad tym grzechem został wykonany. (...). Było to miłosierdziem Bożym, że ucierpiały tysiące, aby zapobiec wykonaniu wyroku na milionach. Aby ocalić wielu, musiał niektórych ukarać⁹.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Dlaczego wielu wierzących ma trudności ze zrozumieniem kwestii Bożego gniewu? Co pomaga ci zrozumieć to zagadnienie?
2. Jakie problemy pojawiają się, gdy ludzie decydują się wziąć zemstę w swoje ręce, w odróżnieniu od sytuacji, w których pozostawiają pomstę Bogu?
3. Jak sąd Boga nad Izraelitami po ich buncie pod górą Synaj świadczy o miłosierdziu Boga? Jakie inne przykłady w *Piśmie Świętym* wskazują, że sąd Boga i Jego kara są przejawami Jego miłości?
4. Choć rozumiemy, że Bóg sprawiedliwie gniewa się na zło i dokonuje sądu w doskonałej sprawiedliwości, to dlaczego powinniśmy powstrzymać się od potępienia innych ludzi? Podczas wspólnego studium *Biblii* rozważcie tę kwestię w świetle 1 Kor 4,5.

⁹ Ellen G. White, *Wybrańcy Boga*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 234. Przeczytaj także rozdział *Bałwochwalstwo pod Synajem*, w: tamże, s. 227-238.

DZIEŃ SZFARSTWA — PROJEKT KRAJOWY

1. kwartał • Zbiórka darów 1 lutego • Projekt Zarządu Kościoła

Remont dachu budynku kościelnego w Warszawie

Mieszkańcy poddasza budynku przy ul. Foksal 8 w Warszawie od dłuższego czasu borykają się z problemem uciążliwości spowodowanych zalewaniem i zaciekaniem wody na sufitach podczas opadów deszczu.

Nie jest to komfortowa sytuacja, zwłaszcza gdy trzeba w wielu miejscach mieszkania rozstawiać miski w celu zbierania wody, która kapie z sufitu. W budynku tym znajdują się służbowe mieszkania pracowników Zarządu Kościoła oraz Diecezji Wschodniej, mieści się Zbór Warszawa Centrum oraz zlokalizowane są liczne biura instytucji kościelnych.

Administracja Domów Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w RP chce w 2025 roku wykonać remont dachu, aby przywrócić budynkowi niezbędną estetykę, a mieszkańcom poddasza zapewnić spokój i komfort użytkowania. Zebrane środki wspomogą realizację tego celu.

Jak złożyć dary?

1. Dar na projekt **Remont dachu budynku kościelnego w Warszawie** można złożyć w kopercie, wskazując ten właśnie cel.
2. Dar można również przekazać bezpośrednio na konto Zarządu Kościoła: **59 1750 0012 0000 0000 3024 9267**, z dopiskiem: **Dzień Szafarstwa**.